

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ปีการศึกษา ๒๕๕๘

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

บทที่ ๑

การประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance)

การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance) หมายถึง การทำกิจกรรมหรือการปฏิบัติการกิจหลักอย่างเป็นระบบตามแบบแผนที่กำหนดไว้ โดยมีการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing) และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) จนทำให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพ และมาตรฐานของดัชนีชี้วัดระบบและกระบวนการผลิต ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการวางแผน และกระบวนการจัดการของผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาที่จะรับประกันให้สังคมเชื่อมั่นว่า จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพที่ระบุไว้ในหลักสูตร และตรงตามความมุ่งหวังของสังคม เนื่องจากพ่อแม่มีสิทธิ์เรียกร้องให้สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา จัดการศึกษาให้แก่ลูกอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้ลูกมีความรู้ความสามารถ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่างๆ ได้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล ตอบสนองต่อความต้องการ ความสนใจ และความถนัดที่แตกต่างกัน และที่สำคัญคือ ทุกคนมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพที่สังคมต้องการ เป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ต่อไปไม่ว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองจะส่งลูกเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาใด จะมีความมั่นใจได้ว่าสถาบันการศึกษามีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงเท่าเทียมกัน ไม่จำเป็นต้องวิ่งเต้นหรือฝากลูกเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นระบบที่พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาให้ทัดเทียมกัน ดังนั้น พ่อแม่ผู้ปกครองจึงยอมไม่ได้ ถ้าลูกเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่งแล้วไม่มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณภาพที่กำหนดไว้ในระดับต่างๆ ดังนั้น ผู้ที่รับประกันคุณภาพการศึกษาโดยตรง คือ ผู้บริหารสถาบันการศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เช่น คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน ผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับอำเภอ จังหวัด เขตพื้นที่การศึกษา กรมเจ้าสังกัด และกระทรวง ต้องมีการรับผิดชอบเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาร่วมกัน

การประกันคุณภาพการศึกษามีความสำคัญและความเป็นมาอย่างไร

ผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ทำให้เกิดการสื่อสารไร้พรมแดน หรือเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร (Information Technology) ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆ อย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา และวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้บุคคลต้องมีการเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ทันกับยุคและสมัย การที่บุคคลจะเรียนรู้และปรับตัวได้ดีอันเนื่องมาจากการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ และการศึกษาที่มีคุณภาพจำเป็นต้องมีระบบการศึกษาและการจัดการระบบที่ดี มีคุณภาพและประสิทธิภาพในทุกๆ ด้าน ทั้งทางด้านการบริหารจัดการหลักสูตรการเรียนการสอน การพัฒนาครู การพัฒนาสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ ตลอดจนการสร้างความร่วมมือและการประสานสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรต่างๆ

ยุทธวิธีในการทำให้การจัดการศึกษามีคุณภาพได้ดีเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และผลกระทบที่สำคัญจากการสื่อสารที่ไร้พรมแดน ทำให้ประเทศไทยมีการรับรู้และตื่นตัวในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาให้ทัดเทียมต่อประเทศตะวันตก ความคาดหวังของสังคม ความต้องการของ

ประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมทางด้านการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก สิ่งเหล่านี้ได้ถูกระบุในกฎหมายรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติการศึกษา ดังนี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย และหลักการของการจัดการศึกษา ที่มุ่งเน้นในเรื่องคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด ๖ **มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา** มาตรา ๔๗ กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย และหลักการของการจัดการศึกษา ที่มุ่งเน้นในเรื่องคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด ๖ **มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา** มาตรา ๔๗ กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย

ระบบประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายใน (Internal Quality Assurance) มาตรา ๔๘ กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก (External Quality Assurance) มาตรา ๔๙ กำหนดให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรมหาชน ทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ และแนวทางการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

ระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามกำหนดในกฎของกระทรวง ซึ่งกฎของกระทรวงศึกษาธิการมี ๒ ฉบับ ดังนี้

- กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒ วรรคสอง บัญญัติว่า ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย
 - ระบบการบริหารจัดการและสารสนเทศ
 - การพัฒนามาตรฐานการศึกษา
 - การจัดแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
 - การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
 - การตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา
 - การประเมินคุณภาพการศึกษา
 - การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี
 - การผดุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

- กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๖ (๑) บัญญัติว่า ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาดังต่อไปนี้
 - ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินงาน
 - การเรียนการสอน
 - กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา
 - การวิจัย
 - การบริการทางวิชาการแก่สังคม
 - การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
 - การบริหารและการจัดการ
 - การเงินและงบประมาณ
 - ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษามีหลักการและจุดมุ่งหมายอย่างไร

การประกันคุณภาพการศึกษามีหลักการดังนี้

- สร้างความมั่นใจและความพึงพอใจในคุณภาพการศึกษา
- การป้องกันปัญหา ต้องมีการวางแผนและการเตรียมการ
- ตั้งมั่นบนหลักวิชาในการพัฒนาหลักวิชาชีพ
- การดำเนินงานสามารถติดตามตรวจสอบและประเมินตนเองได้
- การดำเนินงานเน้นคุณภาพในการปฏิบัติงานทุกระดับทุกขั้นตอน
- การสร้างความรู้ ทักษะ และความมั่นใจให้กับบุคลากรในสถานศึกษา
- การประสานสัมพันธ์ในองค์กรและบุคลากรในพื้นที่
- การเน้นภาวะผู้นำของผู้บริหาร

จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย

- จุดมุ่งหมายทั่วไป ได้แก่
 - เพื่อให้ทราบระดับคุณภาพของสถาบันการศึกษาในการดำเนินการภารกิจต่างๆ
 - กระตุ้นเตือนให้สถาบันการศึกษาพัฒนาคุณภาพการศึกษา และประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง
 - เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันการศึกษา
 - เพื่อรายงานสภาพและการพัฒนาในด้านคุณภาพ และมาตรฐานของสถาบันการศึกษาต่อสาธารณชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- จุดมุ่งหมายเฉพาะ ประกอบด้วย
 - เพื่อตรวจสอบยืนยันสภาพจริงในการดำเนินงานของสถาบันการศึกษา และประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ตามกรอบแนวทางและวิธีการที่กำหนด และสอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด

- เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งช่วยสะท้อนให้เห็นถึงจุดเด่น – จุดที่ควรพัฒนาของสถาบันการศึกษา
เงื่อนไขของความสำเร็จ และสาเหตุของปัญหา
- เพื่อช่วยเสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถาบันการศึกษา
และหน่วยงานต้นสังกัด
- เพื่อส่งเสริมให้สถาบันการศึกษามีการพัฒนาคุณภาพและประกันคุณภาพภายในอย่าง
ต่อเนื่อง
- เพื่อรายงานผลการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาต่อ
สาธารณชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ระบบและกลไกการประกันคุณภาพของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

สำนักศิลปะและวัฒนธรรมมีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในที่เป็นระเบียบ มีวิธีการ
ขั้นตอนในการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ มีบุคลากรและงบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินงานของสำนัก มี
การประเมินคุณภาพภายในสำนักร่วมกัน และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในการดำเนินงาน การ
ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินด้านการประกันคุณภาพที่ชัดเจน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่าง
ต่อเนื่อง มีการกำหนดแผน/กิจกรรมในการดำเนินงาน กำหนดภารกิจของผู้ดำเนินงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
ร่วมกันทั้งในระดับผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน มีการปฏิบัติตามภารกิจการประกันคุณภาพ ตามนโยบายและ
แผนงานที่กำหนดไว้ชัดเจน เพื่อการพัฒนาการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง มีการประเมินระบบกลไกการ
ดำเนินการ มีการเตรียมการเพื่อจัดทำรายงานการศึกษาตนเอง มีการใช้สารสนเทศในการประกันคุณภาพมา
วิเคราะห์ปรับปรุงแก้ไข มีการเตรียมการเพื่อรับการตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพภายใน
โดยคณะกรรมการตรวจสอบของมหาวิทยาลัย

เป้าหมายและภารกิจในการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มีเป้าหมายดังนี้

๑. เพื่อสำรวจ วิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาอุปสรรคและหาวิธีแก้ปัญหาในการดำเนินงานให้บรรลุ
เป้าประสงค์
๒. เพื่อจัดระบบการบริหารงานภายในสำนัก ให้เกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ
๓. เพื่อประเมินกระบวนการทำงานและผลการทำงานของบุคลากร
๔. เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของงาน
๕. เพื่อนำผลการประเมินไปจัดทำแผนพัฒนาสำนัก และแผนพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ ทัน
ต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

บทที่ ๒

การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษามี ๒ ระบบ

๑. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาจากภายใน โดยวงจร PDCA (Plan - Do - Check - Act) เป็นการปฏิบัติโดยบุคลากรของสถาบันการศึกษาหรือโดยหน่วยงานต้นสังกัด ที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษานั้นๆ

เป็นภารกิจของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักของมหาวิทยาลัยในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและเป็นหน่วยงานสนับสนุนภารกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของคณะต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เน้นการพัฒนาคุณภาพ ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนและความพึงพอใจของชุมชนและสังคม และการรับรองมาตรฐานคุณภาพจาก สมศ.

๒. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก

การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) หรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและเป็นการพัฒนาให้มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษานั้นๆ

ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน มี ๓ ระบบ

๑. การพัฒนาคุณภาพ/การควบคุมคุณภาพ (Quality Control)

เป็นกระบวนการดำเนินการของหน่วยงานต้นสังกัดและสถาบันการศึกษาในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ หลังจากนั้นหน่วยงานต้นสังกัดและสถาบันการศึกษาจัดทำแผน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพเข้าสู่มาตรฐานที่กำหนดไว้ในด้านการพัฒนาหลัก สูตร สื่อการพัฒนาครูและบุคลากร ธรรมเนียมสถานศึกษา ระเบียบการสอน การแนะแนว การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล ทั้งนี้จะเน้นระบบและกลไกการปฏิบัติงานตามแผน ติดตาม กำกับกับการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๒. การตรวจติดตาม/ตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit)

เป็นการดำเนินการของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดในการยืนยันเป้าหมายที่กำหนด มุ่งไปสู่มาตรฐานที่ต้องการ โดยการดำเนินการดังนี้

การตรวจสอบและทบทวนการดำเนินงานทั้งระบบด้วยตนเองของสถาบันการศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และรายงานผลต่อผู้ปกครองและผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษา

การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาของสถาบันการศึกษา โดยหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและ/หรือใช้มาตรการในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

๓. การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment)

เป็นการประเมินค่าระดับคุณภาพของกิจกรรมเฉพาะอย่างในหน่วยงาน เช่น คุณภาพการจัดการศึกษา คุณภาพของงานวิจัย คุณภาพของการสอน เป็นต้น

การประเมินคุณภาพภายในจะใช้วิธีการศึกษาตนเอง (Self Study) และการประเมินตนเอง (Self Assessment)

ส่วนการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการดำเนินงานโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อประเมินผลและรับรองว่า สถาบันการศึกษาจัดการศึกษาได้คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

การดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน

ระบบ	กลไก
๑. การพัฒนาคุณภาพระบบที่สำคัญ คือ ๑.๑ มาตรฐานการประกันคุณภาพภายใน - เกณฑ์มาตรฐานตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น จำนวน ๖ ตัวบ่งชี้ ๑.๒ มาตรฐานการประกันคุณภาพภายนอก - ของ สมศ. , ก.พ.ร.	๑. กระบวนการพัฒนาคุณภาพ ๑.๑ มีนโยบายการประกันคุณภาพของระดับสำนักฯ ๑.๒ มีแผนงานประกันคุณภาพระดับสำนักฯ ๑.๓ มีคณะกรรมการประกันคุณภาพของสำนัก และคณะกรรมการการตรวจติดตามและประเมินคุณภาพระดับสำนักฯ ๑.๔ สร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพภายในกับหน่วยงานต่างๆ ๑.๕ มีผู้รับผิดชอบกำกับดูแลตัวชี้วัดและจัดเก็บข้อมูล
๒. การติดตามคุณภาพ มีระบบที่สำคัญคือ - เกณฑ์มาตรฐานตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น จำนวน ๖ ตัวบ่งชี้ - ตัวชี้วัด ๔ มิติ ของ ก.พ.ร.	๒. กระบวนการติดตามคุณภาพ ๒.๑ จัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อทบทวนปรับปรุงหรือเทียบเคียงภายในองค์กร และภายนอกองค์กร ๒.๒ มีผู้รับผิดชอบการรายงานประเมินการตนเองตามองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ ๒.๓ มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ๒.๔ มีการจัดเก็บหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้อง
๓. การประเมินคุณภาพ มีระบบที่สำคัญคือ - การรายงานประเมินตนเองของสำนัก	๓. กระบวนการประเมินคุณภาพ ๓.๑ มีคณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประเมินตนเอง

ระบบ	กลไก
- การประเมินจากต้นสังกัด - การประเมินคุณภาพมาตรฐานจากคณะกรรมการภายในหน่วยงาน และภายนอกหน่วยงาน	๓.๒ มีคณะกรรมการตรวจติดตามและประเมินระดับสำนัก ๓.๓ เตรียมความพร้อมเพื่อรับการประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานคุณภาพ

การประกันคุณภาพภายนอก (Externat Quality Assurance)

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่๒) พ.ศ.๒๕๔๕ ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย ๑ ครั้ง ในทุกรอบ ๕ ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

รูปแบบและวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งมีหลักการสำคัญ ๕ ประการ ดังต่อไปนี้

- ๑) เป็นการประเมินเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องการตัดสิน การจับผิด หรือการให้คะแนน – ให้โทษ
- ๒) ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม โปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง (evidence- based) และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability)
- ๒) มุ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริมและประสานงานในลักษณะกัลยาณมิตรมากกว่าการกำกับควบคุม
- ๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพและการพัฒนาการจัดการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
- ๔) มุ่งสร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการการศึกษาของชาติตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ ให้เอกภาพเชิงนโยบาย แต่ยังคงมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ โดยสถาบันสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะ และพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถาบันและผู้เรียน

การประกันคุณภาพภายในและภายนอกมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการตรวจสอบ การควบคุม การติดตาม ประเมินผลคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถาบันการศึกษานั้นทั้งหมด หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษานั้น ผลจากการตรวจสอบคุณภาพภายใน คือ มีการวางระบบงานที่มีระบบและกลไกที่ชัดเจน มีการดำเนินงานรวมทั้งมีการพัฒนาฐานข้อมูลในด้านต่างๆ ส่วนการประกันคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาซึ่งกระทำโดยหน่วยงานภายนอก หรือผู้ประเมินภายนอก เพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

การประกันคุณภาพภายใน จะเน้นการตรวจสอบและประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในด้านต่างๆ ของปัจจัยนำเข้า (Input) และกระบวนการ (Process)

ส่วนการประกันคุณภาพภายนอก จะเน้นการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในด้านต่างๆ ของผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome)

ดังนั้น การประเมินคุณภาพภายในย่อมส่งผลถึงการประกันคุณภาพภายนอกโดยตรง การประกันคุณภาพภายนอก จะใช้ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานต่างๆ ในการประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันการศึกษารวมทั้งการตรวจเยี่ยมสถาบัน ซึ่งในการประเมินต้องคำนึงถึงปรัชญา พันธกิจ และลักษณะการจัดการเรียนการสอนของแต่ละสถาบันการศึกษา โดยสถาบันการศึกษาจะต้องจัดทำรายงานประจำปี เตรียมเอกสารข้อมูลในด้านต่างๆ รวมถึงข้อมูลตามตัวบ่งชี้ และรายงานการประเมินตนเองอย่างน้อย ๓ ปีการศึกษา โดยสามารถจัดทำในรูปแบบ CD – Rom หรือ E – SAR เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือ สมศ. ต่อไป

การประกันคุณภาพการศึกษามีประโยชน์อย่างไร

การประกันคุณภาพการศึกษาก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

- เกิดการพัฒนาคุณภาพของสถาบันการศึกษาอย่างต่อเนื่องเข้าสู่มาตรฐานสากล
- การใช้ทรัพยากรในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- การบริหารจัดการของสถาบันการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะทำให้การผลิตผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับ การสร้างผลงานวิจัย และการให้บริการทางวิชาการ เกิดประโยชน์สูงสุด และตรงกับความต้องการของสังคมและประเทศชาติ
- ผู้เรียน ผู้ปกครอง ผู้จ้างงาน และสาธารณชนมีข้อมูลสำหรับการตัดสินใจที่ถูกต้องและเป็นระบบ
- สถาบันการศึกษา หน่วยงานบริการการศึกษา และรัฐบาลมีข้อมูลที่ต้องการ และเป็นระบบในการกำหนดนโยบาย วางแผน และการจัดบริการการศึกษา
- ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกสาระวิชาสูงได้มาตรฐานสม่ำเสมอ
- ผู้เรียนรู้ล่วงหน้าว่าจะได้รับผลอะไรจากการเรียนในสถาบันการศึกษาและได้ผลตามความต้องการ
- ผู้ปกครอง ชุมชน ครู หน่วยงานการจัดการศึกษาในท้องถิ่น มีส่วนร่วมกำหนดมาตรฐานคุณภาพที่ผสมกลมกลืนระหว่างมาตรฐานสากล มาตรฐานชาติและมาตรฐานท้องถิ่น
- ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำการจัดการเพื่อควบคุมคุณภาพการศึกษา โดยผนึกกำลังกับครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน วางแผนการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บังเกิดผลกับผู้เรียนตามมาตรฐาน มีการตรวจสอบยอมรับในแผนการดำเนินงานของสถาบันการศึกษา
- ครูได้รับการพัฒนาและจูงใจให้วางแผนการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นกระบวนการปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การบรรลุมาตรฐานคุณภาพการเรียนรู้อย่างครบถ้วน ให้ผู้เรียนทุกคนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ผู้บริหารและคณะกรรมการสถานศึกษาติดตามตรวจสอบการเรียนการสอน และช่วยให้คุณภาพการศึกษามีความเป็นระบบระเบียบ
- มีระบบการวัดประเมินผลตามสภาพจริง มุ่งตรงต่อการบรรลุมาตรฐานคุณภาพ และบันทึกผลเพิ่มผลงานที่ผู้บริหารและครูตรวจสอบผลการเรียนและบันทึกผล นำผลมาใช้เพื่อการพัฒนาและรายงานสู่ชุมชนสม่ำเสมอว่า การจัดการเรียนการสอนทำให้บังเกิดผลตามเป้าหมายคุณภาพการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าได้ดีเพียงใด

ขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพ ของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

P - วางแผนปฏิบัติการโดย

- จัดทำแผนการปฏิบัติราชการ แผนการประกันคุณภาพ
- จัดทำคู่มือประกันคุณภาพ
- แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพและคณะกรรมการดำเนินการ
- กำหนดผู้รับผิดชอบตามรายงานมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้โดยจัดทำตารางการบริหารตามรายงานมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้
- กำหนดระยะเวลาการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน
- กำหนดแนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน

D - ดำเนินการตามแผน

- ประชุมสร้างความรู้ความเข้าใจและชี้แจงบุคลากรเกี่ยวกับระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก
- จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา
- จัดทำกรอบแนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา
- จัดทำเอกสารรายละเอียดมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ทั้งภายในและมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกเพื่อประกอบการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา
- ประสานงานกับคณะต่างๆ
- กำกับติดตามการดำเนินงาน

C - ตรวจสอบ / ประเมินผล

- มีคณะกรรมการตรวจติดตามประเมินผลการดำเนินการประกันคุณภาพภายในที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยใช้วิธีสัมภาษณ์ สังเกต ศึกษา เอกสาร
- เก็บรวบรวมข้อมูลผลดำเนินการประกันคุณภาพภายใน เพื่อวิเคราะห์จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาและแนวทางในการพัฒนาในอนาคต

A - การปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการ

- สรุปข้อมูลผลการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา
- ประชุมบุคลากร ผู้มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันพิจารณานำผลข้อมูลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และเพื่อการจัดทำแผนปฏิบัติราชการในปีต่อไป

การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

๑. การศึกษาเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นเรื่องที่มีผลโดยตรงต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและคุณภาพบัณฑิต ดังนั้นเจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพการศึกษาจึงมีหน้าที่รับผิดชอบ ควบคุม และดูแลการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) กำหนด

เจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพการศึกษา จะต้องศึกษาเกณฑ์มาตรฐานที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) กำหนด จากคู่มือและแบบฟอร์มการจัดเก็บข้อมูลตามตัวบ่งชี้คุณภาพระดับคณะ/หน่วยงานจัดการเรียนการสอน และคู่มือการจัดเก็บข้อมูลตามตัวบ่งชี้คุณภาพของมหาวิทยาลัย

๒. การจัดทำแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

เจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพการศึกษาจะต้องจัดทำแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อกำหนดแผนงาน โครงการ และกิจกรรม ด้านการประกันคุณภาพของระดับสำนักฯ ในทุกปีการศึกษาซึ่งในการจัดทำจะต้องทบทวนผลการประเมินคุณภาพ ในปีการศึกษาที่ผ่านมาของระดับสำนักฯ และวิเคราะห์จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา และข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายใน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของระดับสำนักฯ ในปีการศึกษาถัดไป

๓. การจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา

เจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพการศึกษาจะต้องจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นประจำทุกปี โดยในแต่ละปีจะต้องจัดทำคู่มือ ๒ ฉบับ คือ คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาและแบบฟอร์มการจัดเก็บข้อมูลตามตัวบ่งชี้คุณภาพระดับสำนักฯ

๔. การกำหนดค่าเป้าหมายการประกันคุณภาพการศึกษา

เจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพการศึกษาจะต้องจัดทำค่าเป้าหมายการประกันคุณภาพทุกปีการศึกษา โดยอ้างอิงตามผลคะแนนการประเมินจากปีการศึกษาที่ผ่านมา โดยการตั้งค่าเป้าหมายจะต้องมากกว่าหรือเท่ากับคะแนนที่ได้ในปีที่ผ่านมา หรือจะต้องเป็นค่าเฉลี่ยผลคะแนนที่ได้ย้อนหลัง ๓ ปี หากจำเป็นต้องตั้งค่าเป้าหมายที่ไม่เป็นไปตามนี้ ต้องชี้แจงเหตุผลให้ฝ่ายประกันคุณภาพของระดับสำนักฯ ทราบด้วย หลังจากจัดทำค่าเป้าหมายเรียบร้อยแล้ว ให้กำหนดผู้รับผิดชอบและผู้ช่วยในแต่ละตัวบ่งชี้ตามภาระการทำงานของแต่ละคน และนำเข้าสู่ประชุมคณะกรรมการประจำสำนักฯ เพื่อพิจารณา ก่อนเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับสำนักฯ เพื่อพิจารณาต่อไป หลังจากค่าเป้าหมายได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้แจ้งบุคลากรของสำนักฯ ทุกคนทราบ เพื่อจะได้วางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในตัวชี้วัดที่รับผิดชอบให้ได้ตามค่าเป้าหมายที่สำนักฯ ได้ตั้งไว้

๕. การติดตาม รวบรวม และประเมินผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

หลังจากแจ้งค่าเป้าหมายการประกันคุณภาพของสำนักฯ ให้บุคลากรทราบแล้ว เจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพการศึกษาจะต้องติดตามผลการดำเนินงาน รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง และประเมินผลการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของสำนักฯ ว่าเป็นไปตามแผนที่ได้กำหนดไว้หรือไม่โดยจะติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานผ่านการจัดประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับสำนักฯ มาตรฐานการศึกษา การควบคุมภายใน และการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้คณะกรรมการฯ ที่เป็น

ผู้บริหารและคณาจารย์ประจำทราบถึงผลการดำเนินงานประกันคุณภาพของระดับสำนักฯ พร้อมทั้งร่วมกันกำหนดแผนงานและควบคุมให้การประกันคุณภาพของระดับสำนักฯ ดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย

๖. การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง

เจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพการศึกษา มีหน้าที่ในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report) (SAR) ของระดับสำนักฯ ซึ่งรายงานการประเมินตนเอง คือ รายงานที่แสดงถึงผลการดำเนินงานของสำนักฯ ตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพทุกตัวบ่งชี้ในปีการศึกษาที่ผ่านมา เจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพจะต้องรวบรวม SAR ทั้งหมดจากผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ และนำมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล เรียบเรียง พร้อมจัดทำบทนำและส่วนประกอบอื่นๆ ให้สมบูรณ์ตามรูปแบบของการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง ทั้งนี้รายงานการประเมินตนเอง จะต้องแล้วเสร็จตามเวลาที่ฝ่ายประกันคุณภาพของสำนักฯ กำหนด เพื่อที่จะได้ส่งให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในนำไปศึกษาก่อนเข้าตรวจจริงและหลังจากการตรวจประเมินแล้วเสร็จ สำนักฯ จะต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองฉบับปรับปรุงหลังตรวจประเมิน และส่งให้ฝ่ายประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยอีกครั้งหนึ่ง

๗. การประเมินคุณภาพการศึกษา

๗.๑ การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องทุกปี ซึ่งจะใช้เวลาในการตรวจประเมินที่สำนักฯ ประมาณ ๑ วัน โดยเป็นอาจารย์จากภายนอกมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง โดยคณะจะต้องเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการภายนอกให้แก่ฝ่ายประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย

๗.๒ การประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก

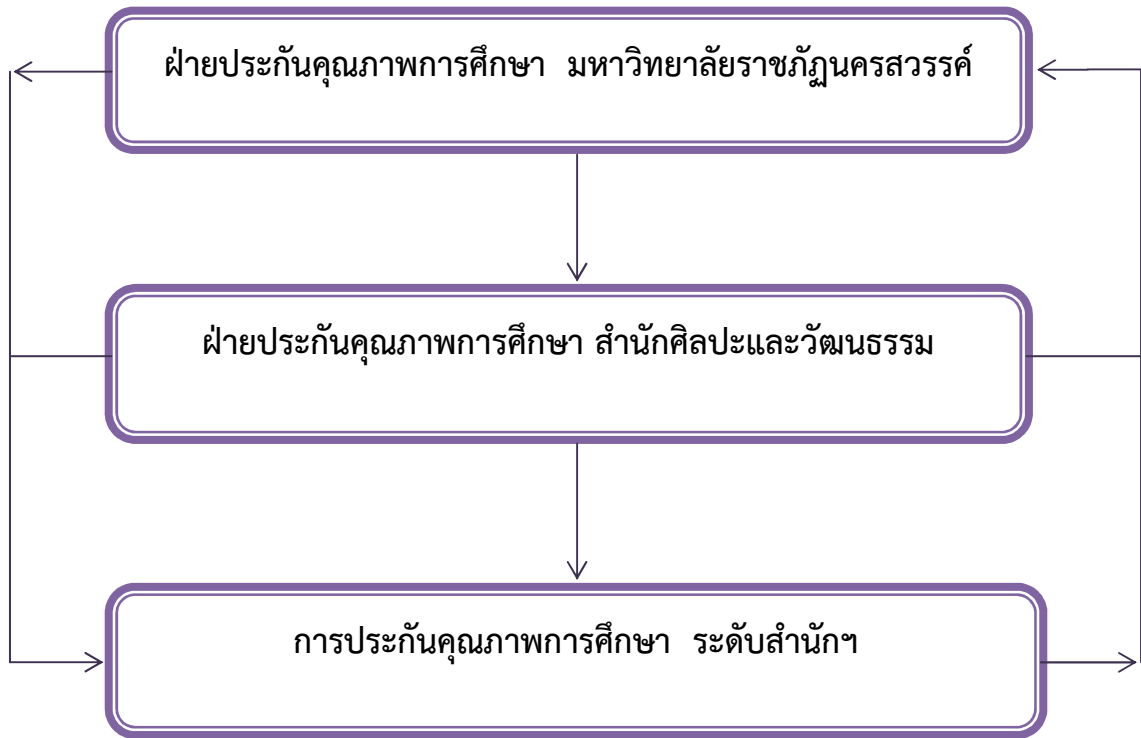
การประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการทุก ๕ ปี โดยคณะกรรมการประเมินจะมาจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ซึ่งจะใช้เวลาในการตรวจประเมินที่สำนักฯ ประมาณครึ่งวัน

เจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพการศึกษา จะต้องประสานงานกับฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักฯ เพื่อเตรียมรับการประเมินคุณภาพภายในและภายนอก โดยในวันประเมิน เจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพจะต้องเป็นผู้ประสานกับคณะกรรมการในการอำนวยความสะดวกต่างๆ และเสนอเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการต้องการ หลังจากการประเมินแล้ว หากสำนักฯ ต้องการชี้แจงหรืออุทธรณ์ผลการประเมิน สามารถทำได้ภายใน ๑ สัปดาห์หลังจากวันประเมิน จากนั้นหากไม่มีการปรับผลคะแนนแล้ว สำนักฯ จะต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองฉบับปรับปรุงหลังตรวจประเมิน และส่งให้ฝ่ายประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยอีกครั้ง นอกจากนี้ยังต้องรายงานผลการประเมินของสำนักฯ ผ่านระบบฐานข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System)

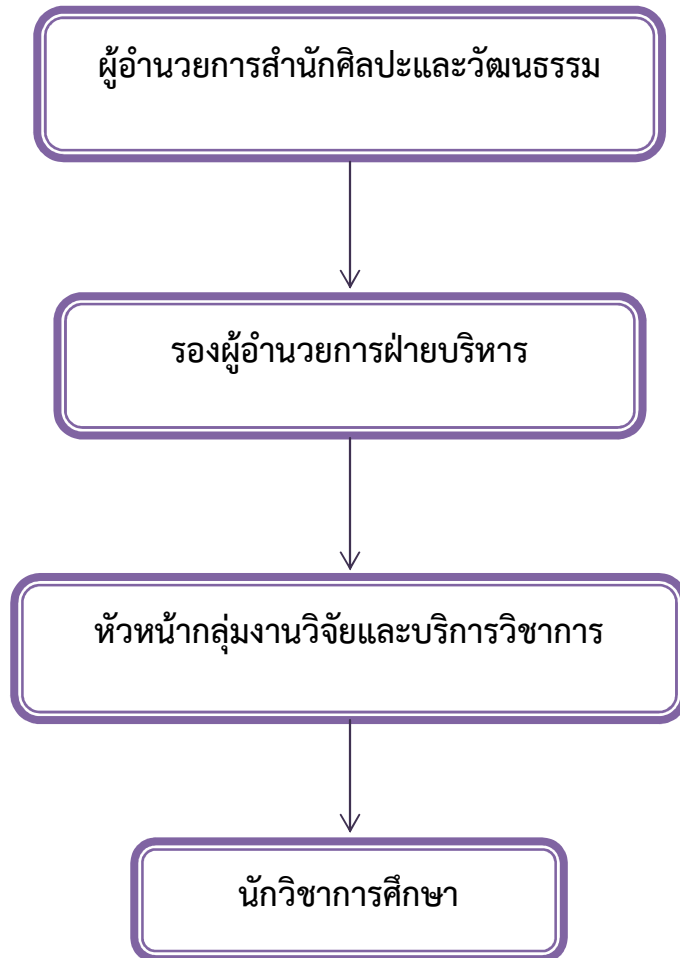
๘. การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ

หลังจากประเมินคุณภาพในปีการศึกษานั้นๆ แล้วเสร็จ เจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพการศึกษา จะต้องทำแผนพัฒนาคุณภาพ เพื่อปรับปรุงคุณภาพตามข้อสังเกตและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประเมินคุณภาพ จากนั้นให้นำแผนพัฒนาคุณภาพเข้าที่ประชุมคณะกรรมการประจำสำนักฯ เพื่อพิจารณา แล้วจึงนำเสนอให้ฝ่ายประกันคุณภาพของสำนักฯ ต่อไป

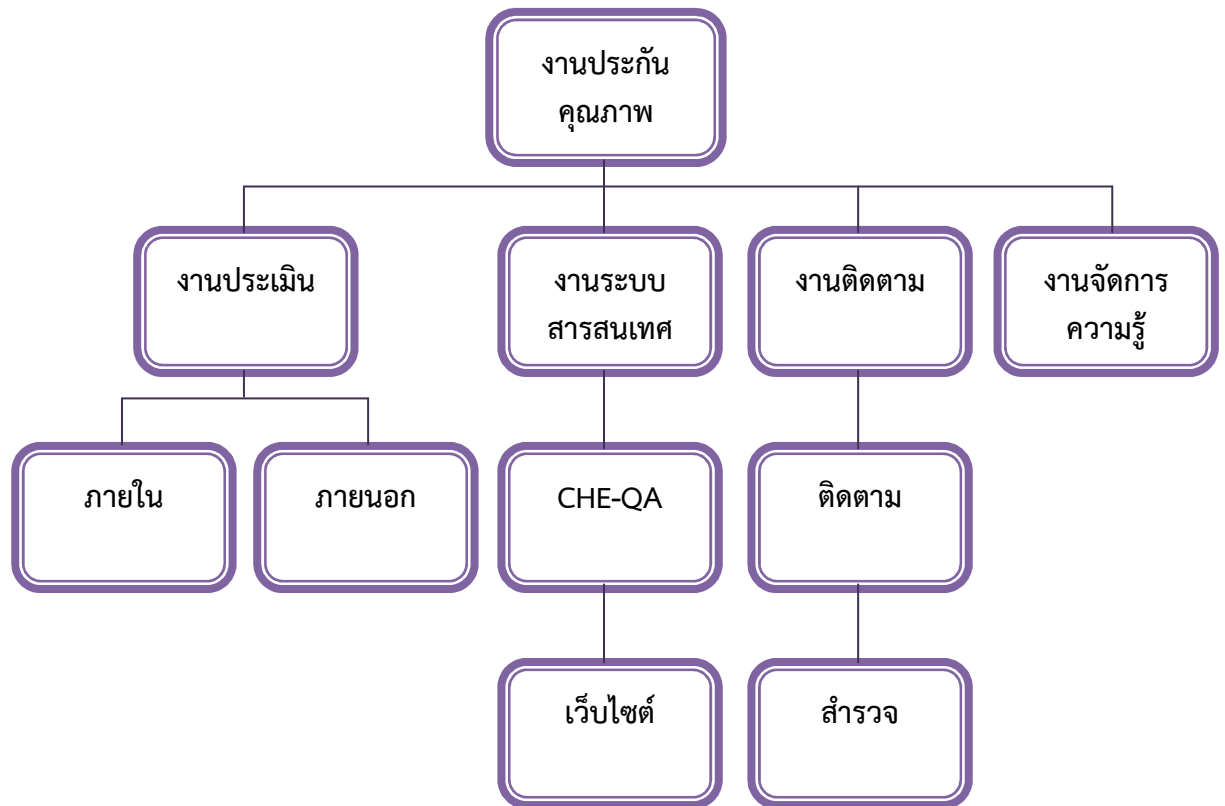
โครงสร้างการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

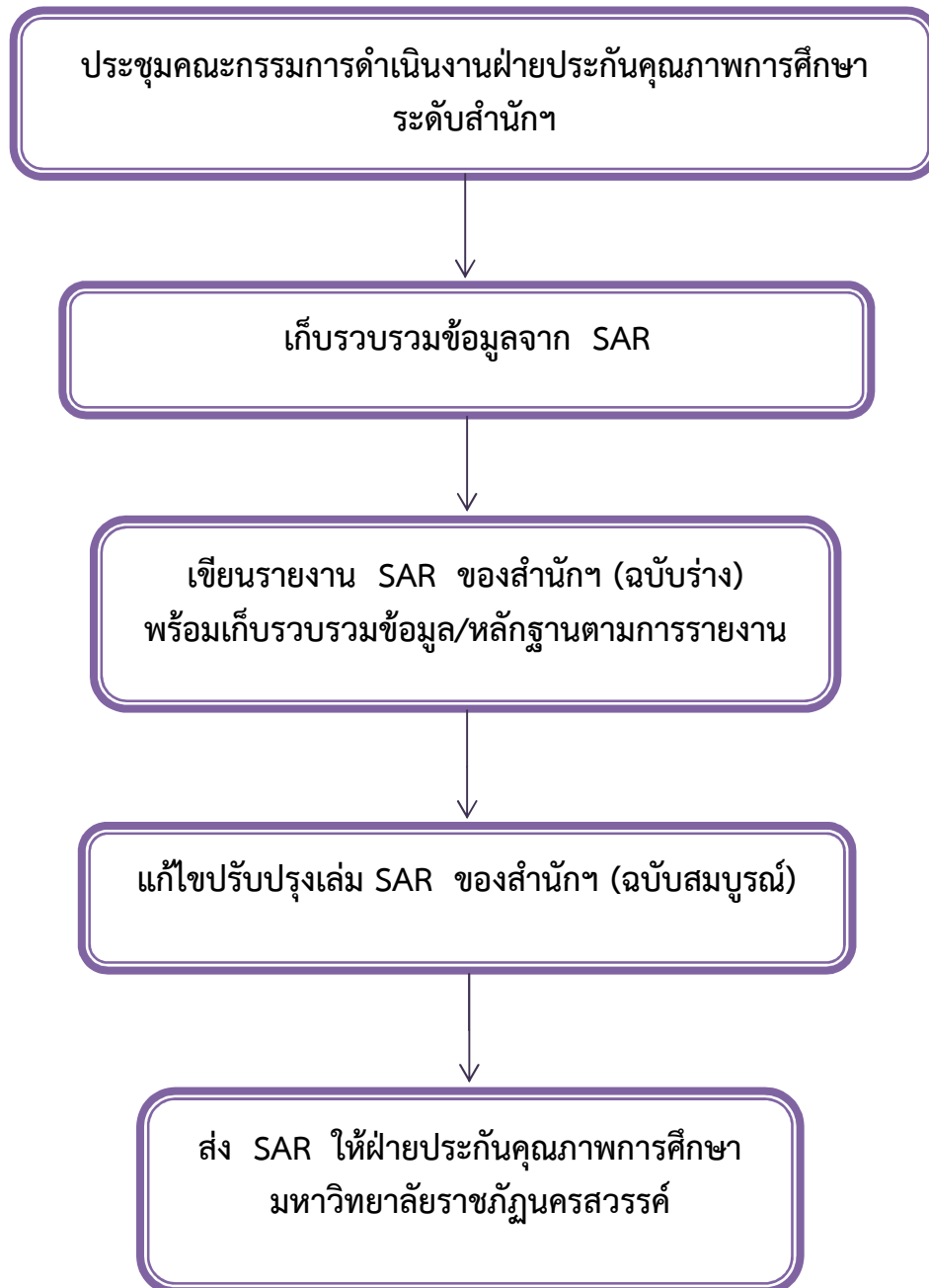
โครงสร้างการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา
สำนักศิลปะและวัฒนธรรม

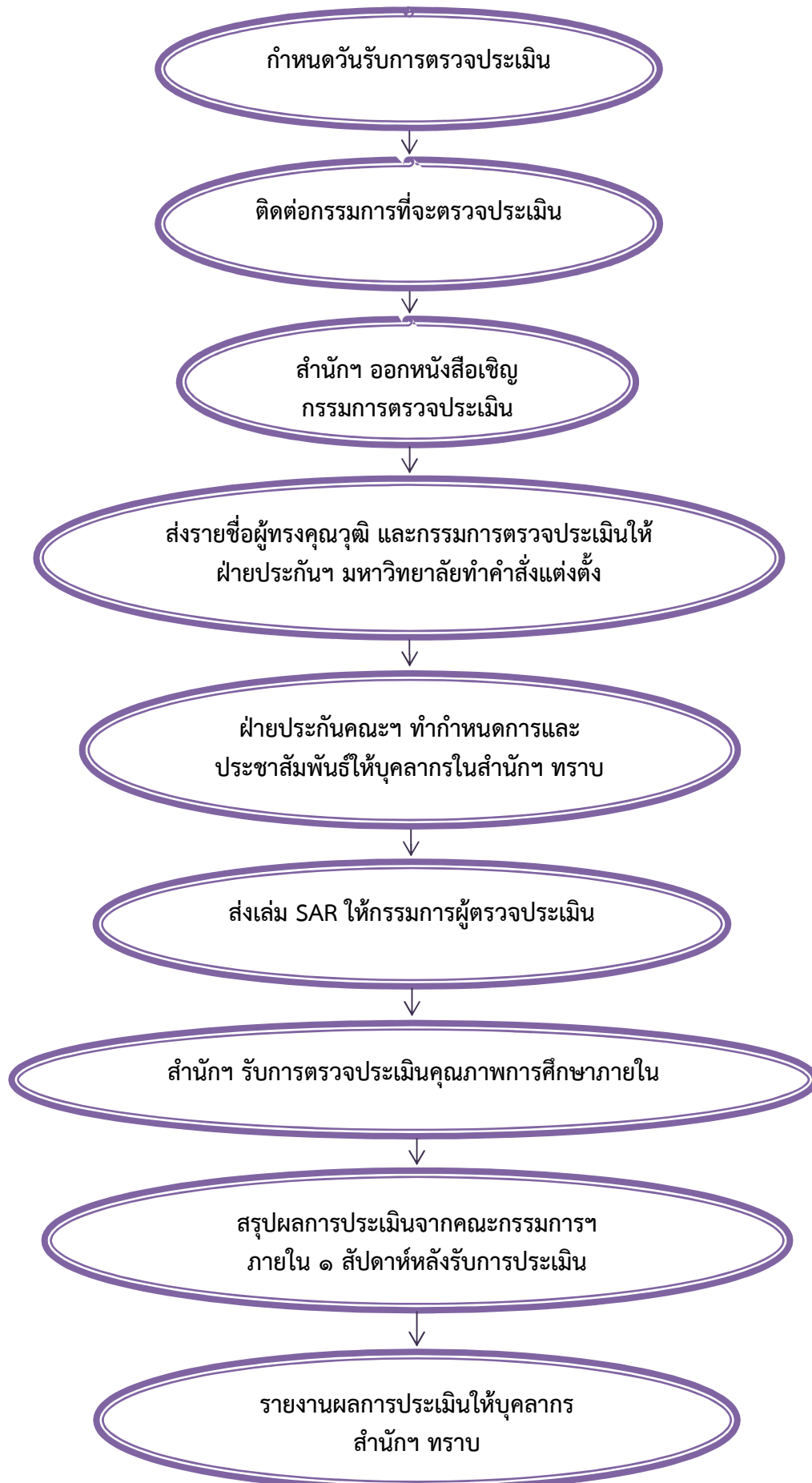
โครงสร้างการปฏิบัติงาน/ขอบข่ายงานหลัก

การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับสำนักฯ

ขั้นตอนการรับการตรวจประเมิน ระดับสำนักฯ

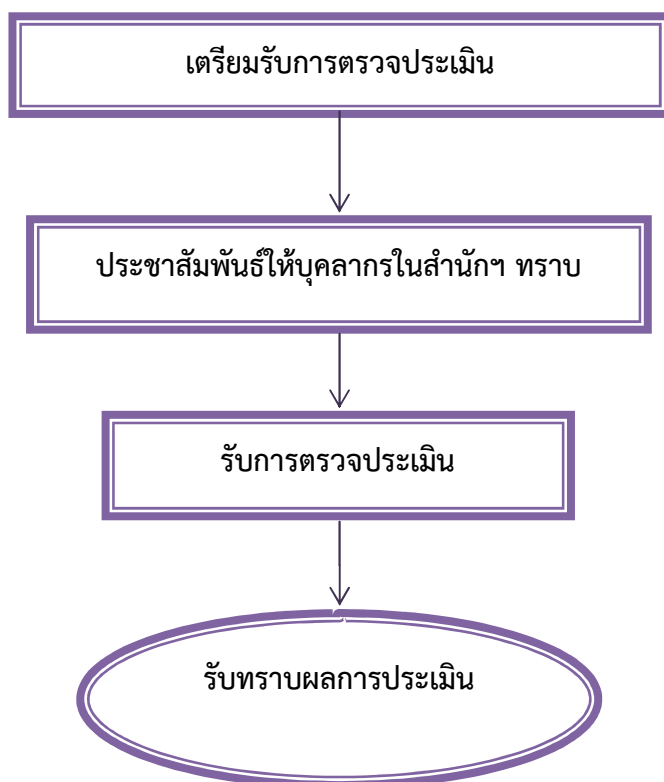

การรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก

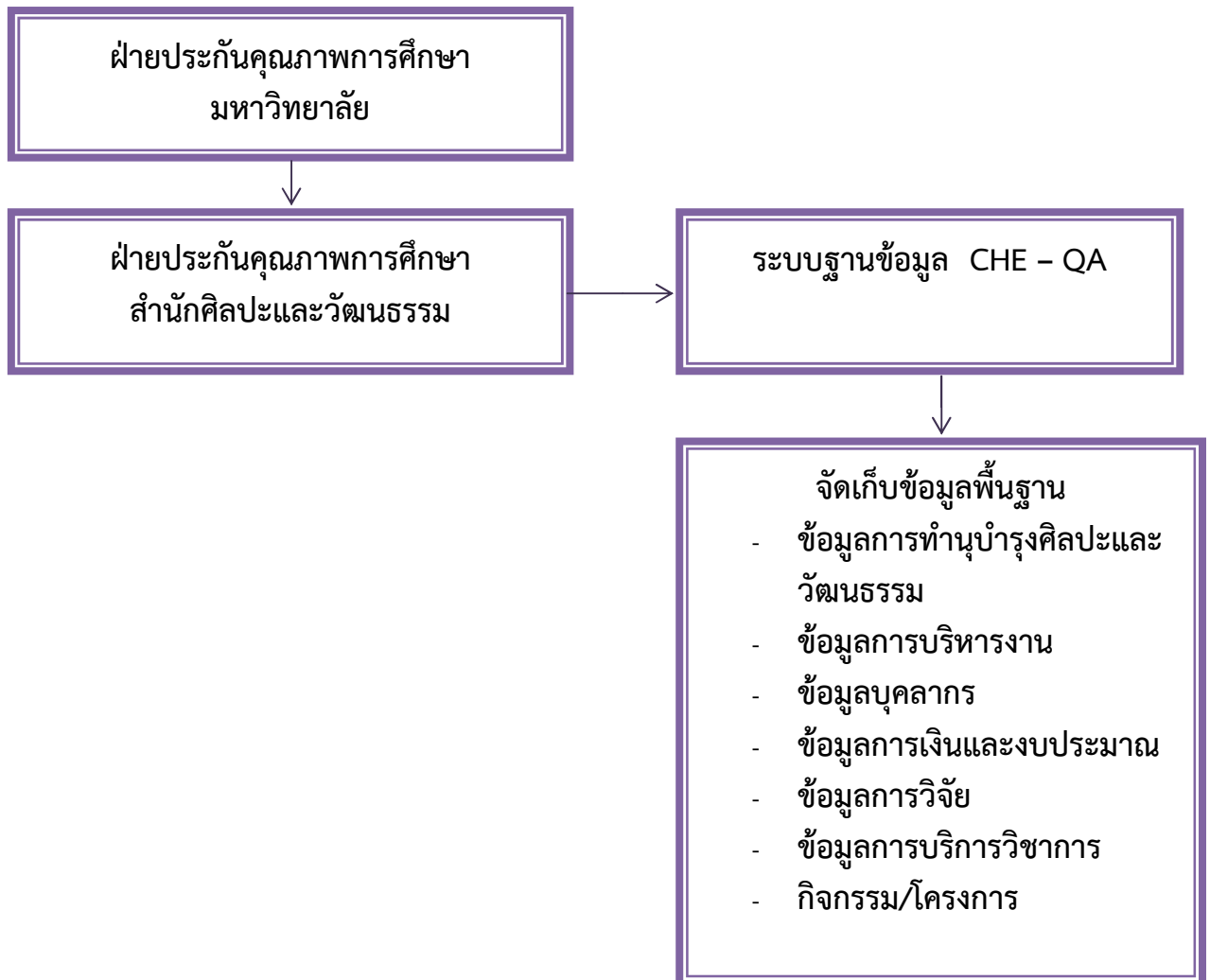
การรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกจะมีการตรวจประเมิน ๓ ปี/ ๑ ครั้ง โดย คณะกรรมการตรวจประเมินภายนอก จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) โดยมีวัตถุประสงค์ในการตรวจประเมิน ดังนี้

รอบที่ ๑ ตรวจเยี่ยมโดยทั่วไปเพื่อให้ข้อเสนอแนะ

รอบที่ ๒ ตรวจประเมินเพื่อติดตามผลการดำเนินงาน/จัดอันดับ

งานระบบฐานข้อมูล
โครงสร้างการปฏิบัติงาน

บทที่ ๓

องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ ผู้รับผิดชอบ ปฏิทินดำเนินการ

องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ที่สำนักฯ รับผิดชอบ

การประเมินตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (ระดับสถาบัน)

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ (ระดับสำนัก)

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ การบริหารของสถาบันเพื่อกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ
กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้เพิ่มเติมของสำนัก (ระดับสำนัก)

ตัวบ่งชี้ ๑.๑ ระดับความสำเร็จของการเป็นศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ
พัฒนาคุณภาพชีวิต

ตัวบ่งชี้ ๑.๒ ระดับความสำเร็จในการสร้างธรรมเนียมปฏิบัติให้นักศึกษา

ตัวบ่งชี้ ๑.๓ ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมสนับสนุนการให้ความรู้ด้านศิลปะและ
วัฒนธรรมแก่ชุมชนท้องถิ่น อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ ๑.๔ ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมสนับสนุนคณาจารย์ เจ้าหน้าที่บุคลากร
ในการแต่งกายด้วยผ้าไทย และใช้เลขไทย

ตัวบ่งชี้ ๑.๕ ระดับความสำเร็จในการสร้างความร่วมมือแลกเปลี่ยนศิลปะและ
วัฒนธรรมในระดับประเทศและนานาชาติ

- องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ
- คำอธิบายตัวบ่งชี้ สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- เกณฑ์มาตรฐาน
๑. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
 ๒. จัดทำแผนด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
 ๓. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
 ๔. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
 ๕. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
 ๖. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
 ๗. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖-๗ ข้อ

- องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ
- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ การบริหารของสถาบันเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของสถาบัน
- ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ
- คำอธิบายตัวบ่งชี้ สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องดำเนินงานผ่านคณะ ดังนั้นคณะต้องมีการพัฒนาแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของคณะให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบัน ตลอดจนมี การบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อ สนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
- เกณฑ์มาตรฐาน
- พัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT โดยเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของสำนัก และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสำนัก/สถาบัน รวมทั้งสอดคล้องกับกลุ่มสถาบันและ เอกลักษณ์ของสำนัก และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปี ตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์และเสนอผู้บริหาร ระดับสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติ
 - ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่ เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ตามพันธกิจของสำนักและให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม
 - บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง ๑๐ ประการที่อธิบายการ ดำเนินงานอย่างชัดเจน
 - ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ตามประเด็นความรู้ อย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิต บัณฑิตและด้านการวิจัย จัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร และนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง
 - การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสาย วิชาการและสายสนับสนุน
 - ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามระบบและกลไกที่เหมาะสม และสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสำนักที่ได้ปรับให้การดำเนินงานด้านการ ประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานสำนักตามปกติที่ประกอบด้วย การ ควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕-๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ (เพิ่มเติม) สำนักศิลปะและวัฒนธรรม ดังนี้

ตัวบ่งชี้															
ชื่อตัวบ่งชี้	๑. ระดับความสำเร็จของการเป็นศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพัฒนาคุณภาพชีวิต														
ชนิดตัวบ่งชี้	ปัจจัยนำเข้า														
หน่วยวัด	ระดับความสำเร็จ														
ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้	รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ศิริโสม														
ผู้จัดเก็บข้อมูล	นายปริญญา จันเจริญ นางสาวศุภรสวรรค์ รอเพชร โทรศัพท์ : ๐๕๖-๒๑๙๑๐๐ ต่อ ๑๑๓๕														
คำอธิบายตัวบ่งชี้	ศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นศูนย์กลางในการรวบรวม ค้นคว้า ศึกษา เผยแพร่ และอนุรักษ์ข้อมูลด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ โบราณคดี แหล่งศิลปหัตถกรรม แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และประเพณีท้องถิ่นของชาวจังหวัดนครสวรรค์ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งเพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งอ้างอิงทางวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรม เป็นศูนย์กลางคลังข้อมูลภูมิปัญญาของชุมชนท้องถิ่น และเป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนและพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ														
เกณฑ์มาตรฐาน	๑. มีแผนแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพัฒนาคุณภาพชีวิต ๒. มีการดำเนินงานตามแผนแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพัฒนาคุณภาพชีวิต ๓. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพัฒนาคุณภาพชีวิต ๔. บรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดของแผนการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ ๕. มีการนำผลการประเมินมาเป็นข้อพิจารณาในการกำหนดประเด็นที่จะต้องปรับปรุงการดำเนินงาน														
เกณฑ์การประเมิน	<table><tr><th>คะแนน ๑</th><th>คะแนน ๒</th><th>คะแนน ๓</th><th>คะแนน ๔</th><th>คะแนน ๕</th></tr><tr><td>มีการดำเนินการ ๑ ข้อ</td><td>มีการดำเนินการ ๒ ข้อ</td><td>มีการดำเนินการ ๓ ข้อ</td><td>มีการดำเนินการ ๔ ข้อ</td><td>มีการดำเนินการ ๕ ข้อ</td></tr></table>					คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕	มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ
คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕											
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ											

ตัวบ่งชี้															
ชื่อตัวบ่งชี้	๒. ระดับความสำเร็จในการสร้างธรรมณูชีวิตให้นักศึกษา														
ชนิดตัวบ่งชี้	กระบวนการ														
หน่วยวัด	ระดับความสำเร็จ														
ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้	รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง อาจารย์อนุสรณ์ สีนสะอาด														
ผู้จัดเก็บข้อมูล	นางสาวศุภรสวรรค์ ร่อเพ็ชร โทรศัพท์ : ๐๕๖-๒๑๕๑๐๐ ต่อ ๑๑๓๕														
คำอธิบายตัวบ่งชี้	ธรรมณูชีวิต หมายถึง วิธีครองในการดำเนินชีวิตของตน หลักการดำเนินชีวิต ที่ถูกต้องดีงาม ซึ่งเป็นกรอบความคิด ปรัชญา เป้าหมายในการดำเนินชีวิตภายใต้ กรอบธรรมณูชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เป็นสถาบันการศึกษาที่มุ่งมั่นจะผลิตบัณฑิต ให้เป็นคนดี คนเก่ง คนมีความสุข เพื่อออกไปทำงานรับใช้สังคมและประเทศชาติ นอกจากนี้ยังสนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาถึงพร้อมซึ่งความรู้ ความสามารถ ความเจริญงอกงามทั้งร่างกาย และจิตใจ การศึกษาในมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างจากการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา นักศึกษาจำเป็นต้องพึ่งพาตนเอง จัดการและดำเนินการทุกอย่างด้วยตนเอง ถ้าหากนักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับ กิจกรรมต่างๆ ในระหว่างศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยได้ ก็เป็นที่เชื่อว่านักศึกษาจะสามารถ ดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง และประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีของสังคมต่อไป														
เกณฑ์มาตรฐาน	๑. มีกิจกรรม/โครงการสร้างธรรมณูชีวิตให้นักศึกษา ๒. มีการดำเนินงานตามกิจกรรม/โครงการสร้างธรรมณูชีวิตให้นักศึกษา ๓. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกิจกรรม/โครงการ สร้างธรรมณูชีวิตให้นักศึกษา ๔. บรรลุเป้าหมายตามกิจกรรม/โครงการที่กำหนดไว้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ๕. มีการนำผลการประเมินมาเป็นข้อพิจารณาในการกำหนดประเด็น ที่จะต้องปรับปรุงการดำเนินงาน														
เกณฑ์การประเมิน	<table border="1"> <thead> <tr> <th>คะแนน ๑</th> <th>คะแนน ๒</th> <th>คะแนน ๓</th> <th>คะแนน ๔</th> <th>คะแนน ๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>มีการ ดำเนินการ ๑ ข้อ</td> <td>มีการ ดำเนินการ ๒ ข้อ</td> <td>มีการ ดำเนินการ ๓ ข้อ</td> <td>มีการ ดำเนินการ ๔ ข้อ</td> <td>มีการ ดำเนินการ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>					คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕	มีการ ดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๕ ข้อ
คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕											
มีการ ดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๕ ข้อ											

ตัวบ่งชี้															
ชื่อตัวบ่งชี้	๓. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมสนับสนุนการให้ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมแก่ชุมชนท้องถิ่น อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา														
ชนิดตัวบ่งชี้	กระบวนการ														
หน่วยวัด	ระดับความสำเร็จ														
ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้	รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง ผศ.ดร.สุภาวรรณ วงศ์คำจันทร์														
ผู้จัดเก็บข้อมูล	นางสาวศิรินุช ครุฑธกะ นางศุภลักษณ์ ใจเยี่ยม โทรศัพท์ : ๐๕๖-๒๑๙๑๐๐ ต่อ ๑๑๓๗														
คำอธิบายตัวบ่งชี้	ชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีความสำคัญที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างเข้าใจเพื่อให้มีศักยภาพในการเป็นแหล่งเรียนรู้แก่ผู้สนใจทั้งจากภายในและภายนอกชุมชนอย่างเต็มที่ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนหากสอดคล้องกับวิธีการดำรงอยู่ของชุมชนจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาคนเพื่อให้เกิดจิตสำนึกรักชุมชนและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการส่งเสริมความรู้ให้ชุมชนในด้านศิลปะและวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน ส่งเสริมด้านศิลปะและวัฒนธรรม อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับชุมชนท้องถิ่นของตนได้ อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ถือเป็นบุคคลที่จะต้องให้ความสำคัญในการดำเนินภารกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสำนักฯ ดังนั้นการส่งเสริมความรู้ให้กับอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาในด้านศิลปะและวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน ส่งเสริมด้านศิลปะและวัฒนธรรม อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานได้														
เกณฑ์มาตรฐาน	๑. มีแผนการบริการวิชาการ ๒. มีการดำเนินงานตามแผนการบริการวิชาการ ๓. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการบริการวิชาการ ๔. บรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดของแผนการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ ๕. มีการนำผลการประเมินมาเป็นข้อพิจารณาในการกำหนดประเด็นที่จะต้องปรับปรุงการดำเนินงาน														
เกณฑ์การประเมิน	<table border="1"> <thead> <tr> <th>คะแนน ๑</th> <th>คะแนน ๒</th> <th>คะแนน ๓</th> <th>คะแนน ๔</th> <th>คะแนน ๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>มีการดำเนินการ ๑ ข้อ</td> <td>มีการดำเนินการ ๒ ข้อ</td> <td>มีการดำเนินการ ๓ ข้อ</td> <td>มีการดำเนินการ ๔ ข้อ</td> <td>มีการดำเนินการ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>					คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕	มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ
คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕											
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ											

ตัวบ่งชี้															
ชื่อตัวบ่งชี้	๔. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมสนับสนุนคณาจารย์ เจ้าหน้าที่บุคลากร ในการแต่งกายด้วยผ้าไทย และใช้เลขไทย														
ชนิดตัวบ่งชี้	กระบวนการ														
หน่วยวัด	ระดับความสำเร็จ														
ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้	รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ศิริโสม														
ผู้จัดเก็บข้อมูล	นายปริญญญา จันเจริญ นางสาวศุภรสวรรค์ รอเพ็ชร โทรศัพท์ : ๐๕๖-๒๑๙๑๐๐ ต่อ ๑๑๓๕														
คำอธิบายตัวบ่งชี้	การแต่งกายด้วยผ้าไทย หมายถึง สวมใส่เสื้อผ้าที่เป็นผ้าไทย เช่น ผ้าฝ้าย ผ้าไหม หรืออื่นๆ ที่ผลิตจากวัตถุดิบธรรมชาติด้วยกรรมวิธีการทอมือ หรือทอด้วยเครื่องมือ หรือลวดลายที่ปรากฏบนผ้าบ่งบอกถึงเรื่องราววิถีชีวิตของคนไทยในอดีตหรือปัจจุบัน การแต่งกายด้วยผ้าไทยด้วยการสวมใส่เสื้อ กระโปรง กางเกง ผ้านุ่ง ผ้าซิ่น หรือทั้งชุด การใช้ตัวเลขไทย หมายถึง การเขียนเลขไทยในชีวิตประจำวัน เช่น การกรอกข้อมูล ในแบบกรอกข้อมูลประเภทต่างๆ การเขียนหนังสือราชการหรือจดหมายส่วนตัว														
เกณฑ์มาตรฐาน	๑. มีกิจกรรม/โครงการส่งเสริมสนับสนุนคณาจารย์ เจ้าหน้าที่บุคลากร ในการแต่งกายด้วยผ้าไทย และใช้เลขไทย ๒. มีการดำเนินงานตามกิจกรรม/โครงการส่งเสริมสนับสนุนคณาจารย์ เจ้าหน้าที่บุคลากร ในการแต่งกายด้วยผ้าไทย และใช้เลขไทย ๓. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการส่งเสริมสนับสนุน คณาจารย์ เจ้าหน้าที่บุคลากร ในการแต่งกายด้วยผ้าไทย และใช้เลขไทย ๔. บรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดกิจกรรม/โครงการที่กำหนดไว้ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ ๕. มีการนำผลการประเมินมาเป็นข้อพิจารณาในการกำหนดประเด็น ที่จะต้องปรับปรุงการดำเนินงาน														
เกณฑ์การประเมิน	<table border="1"> <thead> <tr> <th>คะแนน ๑</th> <th>คะแนน ๒</th> <th>คะแนน ๓</th> <th>คะแนน ๔</th> <th>คะแนน ๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>มีการ ดำเนินการ ๑ ข้อ</td> <td>มีการ ดำเนินการ ๒ ข้อ</td> <td>มีการ ดำเนินการ ๓ ข้อ</td> <td>มีการ ดำเนินการ ๔ ข้อ</td> <td>มีการ ดำเนินการ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>					คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕	มีการ ดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๕ ข้อ
คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕											
มีการ ดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๕ ข้อ											

ตัวบ่งชี้															
ชื่อตัวบ่งชี้	๕. ระดับความสำเร็จในการสร้างความร่วมมือแลกเปลี่ยนศิลปะและวัฒนธรรมในระดับประเทศและนานาชาติ														
ชนิดตัวบ่งชี้	กระบวนการ														
หน่วยวัด	ระดับความสำเร็จ														
ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้	รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง ผศ.ดร.สุภาวรรณ วงศ์คำจันทร์														
ผู้จัดเก็บข้อมูล	นางสาวศิรินุช ครุฑธกะ นางศุภลักษณ์ ใจเยี่ยม โทรศัพท์ : ๐๕๖-๒๑๙๑๐๐ ต่อ ๑๑๓๗														
คำอธิบายตัวบ่งชี้	การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานในประเทศ ระหว่างประเทศ ถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนให้สำนักศิลปะและวัฒนธรรมเป็นที่ยอมรับในระดับสากล และมีส่วนสำคัญในการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศ โดยยึดหลักการประสานประโยชน์และความชำนาญซึ่งกันและกันให้เกิดความร่วมมืออันดีในการสนับสนุนส่งเสริม การพัฒนาการศึกษา ภาษา ศิลปวัฒนธรรม การวิจัย เศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนการจัดกิจกรรม/โครงการทางวิชาการต่างๆ														
เกณฑ์มาตรฐาน	๑. มีกิจกรรม/โครงการสร้างความร่วมมือแลกเปลี่ยนศิลปะและวัฒนธรรมในระดับประเทศและนานาชาติ อย่างน้อย ๑ กิจกรรม/โครงการ ๒. มีการดำเนินงานตามกิจกรรม/โครงการสร้างความร่วมมือแลกเปลี่ยนศิลปะและวัฒนธรรมในระดับประเทศและนานาชาติ ๓. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการสร้างความร่วมมือแลกเปลี่ยนศิลปะและวัฒนธรรมในระดับประเทศและนานาชาติ ๔. บรรลุเป้าหมายตามกิจกรรม/โครงการที่กำหนดไว้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ๕. มีการนำผลการประเมินมาเป็นข้อพิจารณาในการกำหนดประเด็นที่จะต้องปรับปรุงการดำเนินงาน														
เกณฑ์การประเมิน	<table border="1"> <thead> <tr> <th>คะแนน ๑</th> <th>คะแนน ๒</th> <th>คะแนน ๓</th> <th>คะแนน ๔</th> <th>คะแนน ๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>มีการดำเนินการ ๑ ข้อ</td> <td>มีการดำเนินการ ๒ ข้อ</td> <td>มีการดำเนินการ ๓ ข้อ</td> <td>มีการดำเนินการ ๔ ข้อ</td> <td>มีการดำเนินการ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>					คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕	มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ
คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕											
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ											

ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ดำเนินการ ๑ องค์ประกอบ ๖ ตัวบ่งชี้

มาตรฐาน ตัวบ่งชี้	การดำเนินงาน ปีการศึกษา ๒๕๕๘	
	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้	ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล
องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ		
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ การบริหารของสถาบันเพื่อ การกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่ม สถาบัน และเอกลักษณ์ของสถาบัน	รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง อ.พงษ์ศักดิ์ ศิริโสม	ผศ.ดร.สุภาวรรณ วงศ์คำจันทร์ อ.อนุสรณ์ สิ้นสะอาด อ.ทัศนีย์พร วิศาลสุวรรณกร ดร.รุ่งรัตน์ทิศา ม่วงไหม อ.พัทธดนย์ สนธิรักษ์ นางช่อลัดดา คันธชิต นายปริญญา จันเจริญ น.ส.ศิรินุช ครุฑทกะ น.ส.ศุภรสวรรค์ ร่อเพ็ชร
ตัวบ่งชี้เพิ่มเติมของหน่วยงาน		
ตัวบ่งชี้ ๑ ระดับความสำเร็จของการเป็น ศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ พัฒนาคุณภาพชีวิต	รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง	ผศ.ดร.สุภาวรรณ วงศ์คำจันทร์ อ.พงษ์ศักดิ์ ศิริโสม อ.อนุสรณ์ สิ้นสะอาด นายปริญญา จันเจริญ น.ส.ศุภรสวรรค์ ร่อเพ็ชร
ตัวบ่งชี้ ๒ ระดับความสำเร็จในการสร้าง ธรรมเนียมชีวิตให้แก่นักศึกษา	อ.อนุสรณ์ สิ้นสะอาด	อ.พงษ์ศักดิ์ ศิริโสม นายปริญญา จันเจริญ น.ส.ศุภรสวรรค์ ร่อเพ็ชร
ตัวบ่งชี้ ๓ ระดับความสำเร็จในการ ส่งเสริมสนับสนุนการให้ความรู้ด้านศิลปะ และวัฒนธรรมแก่ชุมชนท้องถิ่น อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา	ผศ.ดร.สุภาวรรณ วงศ์คำจันทร์	ดร.รุ่งรัตน์ทิศา ม่วงไหม น.ส.ศิรินุช ครุฑทกะ น.ส.ศุภรสวรรค์ ร่อเพ็ชร
ตัวบ่งชี้ ๔ ระดับความสำเร็จในการ ส่งเสริมสนับสนุนคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ บุคลากรในการแต่งกายด้วยผ้าไทย และใช้ เลขไทย	อ.ทัศนีย์พร วิศาลสุวรรณกร	นายปริญญา จันเจริญ นางช่อลัดดา คันธชิต น.ส.ศุภรสวรรค์ ร่อเพ็ชร
ตัวบ่งชี้ ๕ ระดับความสำเร็จในการสร้าง ความร่วมมือแลกเปลี่ยนศิลปะและ วัฒนธรรมในระดับประเทศและนานาชาติ	อ.พงษ์ศักดิ์ ศิริโสม	อ.พัทธดนย์ สนธิรักษ์ น.ส.ศิรินุช ครุฑทกะ น.ส.ศุภรสวรรค์ ร่อเพ็ชร

ปฏิทินปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘
สำนักศิลปะและวัฒนธรรม

ลำดับที่	กิจกรรม	วัน / เดือน / ปี
๑	กำหนด ตัวบ่งชี้ที่เป็นตัวบ่งชี้อยู่ร่วมกับมหาวิทยาลัย ตัวบ่งชี้ตามภารกิจ และตัวบ่งชี้ที่เป็นอัตลักษณ์	มิถุนายน – กรกฎาคม ๒๕๕๘
๒	แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสำนักฯ	กรกฎาคม ๒๕๕๘
๓	จัดทำแผนดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘	กรกฎาคม – สิงหาคม ๒๕๕๘
๔	จัดทำตารางกำหนดการ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	พฤศจิกายน – ธันวาคม ๒๕๕๘
๕	ติดตามรายงานความก้าวหน้าการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามองค์ประกอบตัวบ่งชี้ รอบ ๖ เดือน (๑ ส.ค. ๕๘ – ๓๑ ม.ค. ๕๙)	กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
๖	ติดตามรายงานความก้าวหน้าการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามองค์ประกอบตัวบ่งชี้ รอบ ๙ เดือน (๑ ส.ค. ๕๘ – ๓๐ เม.ย. ๕๙)	พฤษภาคม ๒๕๕๙
๗	จัดทำรายงานผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ของสำนักฯ รอบ ๙ เดือน เพื่อรองรับกิจกรรมตรวจเยี่ยม (กิจกรรม QA สัญจร)	พฤษภาคม ๒๕๕๙
๘	กิจกรรมตรวจเยี่ยมหน่วยงานระดับสำนักฯ (กิจกรรม QA สัญจร)	มิถุนายน ๒๕๕๙
๙	จัดทำรายงานผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ของสำนักฯ รอบ ๑๒ เดือน เพื่อรองรับการประเมินระดับสำนักฯ	กรกฎาคม ๒๕๕๙
๑๐	จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสำนักฯ	กรกฎาคม ๒๕๕๙
๑๑	ประเมินคุณภาพการศึกษาตามองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ระดับสำนักฯ	สิงหาคม ๒๕๕๙
๑๒	ปรับปรุงข้อมูลตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมิน และจัดทำรูปเล่มรายงานการประเมินตนเองเสนอต่อมหาวิทยาลัย	สิงหาคม ๒๕๕๙
๑๓	วางแผนปรับปรุง และนำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษามาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพของสำนักฯ	กันยายน ๒๕๕๙
๑๔	แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดทำรายงานการ	กันยายน ๒๕๕๙

ลำดับที่	กิจกรรม	วัน / เดือน / ปี
	ประเมินตนเองตามองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ที่สำนักฯ รับผิดชอบ เพื่อรับการประเมินระดับมหาวิทยาลัย	
๑๕	จัดทำรายงานผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ตามองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ที่สำนักฯ รับผิดชอบ รอบ ๑๒ เดือน เพื่อรองรับการประเมินระดับมหาวิทยาลัย	กันยายน ๒๕๕๙
๑๖	ประเมินคุณภาพการศึกษาตามองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ ระดับมหาวิทยาลัย	ตุลาคม ๒๕๕๙
๑๗	วางแผนปรับปรุง และนำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการ ประเมินคุณภาพการศึกษามาเป็นแนวทางในการจัดทำ แผนการดำเนินงานต่าง ๆ ของสำนักฯ	ตุลาคม – พฤศจิกายน ๒๕๕๙